

лостины-ти ти. Затова прати хора въ Йонніјх, та повыкаі отъ тамъ Симона, кой-то още ся прѣкоросва и Петръ, и живѣе въ кж-щ-тѣ на Симона Усмаря, близичко тамъ до море-то. Отъ него ты ще чюешь това, чрѣзъ кое-то ще ся спасишъ заедно съ кж-щ-тѣ си.» Корнилій на чиса пратилъ тогава въ Йонніјх двамина отъ слугы-ты си съ единъ войнъ, като имъ наржчялъ що-то бѣше по- требно. Нѣ дордѣ да идѣть тіи тамъ, Петръ, кой-то дѣйствително живѣша и Усмаревы, дѣто, като пажтуваше изъ Палестинї да про- повѣда Евенгеліе-то, ся бѣше отбилъ да си почине нѣколко дена, бѣше ся качилъ горѣ въ кжщи, за да ся помоли. Това бѣше около пладнїх. Между това той былъ изгладиѣль, и смаялъ си, като видѣлъ, че ся отворило небо-то, и ся спущало отгорѣ камъ него една саждина, въ кої-то той ся заглѣдалъ, и ю видѣлъ пълнѣ съ слякаквы животни: четыреногы, птици и гадины. При това му ся чюло и гласъ: «Петре! заколи и яждь!» — Нѣ той отгово- рилъ: «Нѣ, Господи! азъ никога нѣсьмъ яль нечисто и сквирно нѣщо.» Нѣ гласъ-тѣ пакъ му отговорилъ? Що-то Богъ е очи- стилъ, не дѣй го мысли нечисто.» Това станжало три-пажти, и ес- ждина-та пакъ ся искачила на горѣ камъ небе-то. А Петръ стоялъ та си мысляль, какво ли означаваше това видѣніе, и дордѣ го смыталъ, чюло ся отдолу гласове, кои-то пытахъ: Тукъ ли живѣе Симонъ, паричианъ Петръ? — И Духъ казаль тогава Петру: «Ето трима душъ человѣци сж дошли заради тебе; стани и върви съ тѣхъ, безъ да ся осжмнишъ за нѣщо, защо-то азъ съмъ гы пратилъ.» Петръ този чясь слѣзъль долу и намѣрилъ Корниліевы-ты пратеници, кои-то го поканили, и безъ съпротивленіе тръг- нѣль съ тѣхъ за въ Кесаріях, дѣто намѣрилъ Корнилія, и му казаль, че само-то средство, съ кое-то може да ся спаси, е да по- вѣрва въ Христа. Той още не былъ си довѣршилъ проповѣдь-тѣ, кога-то Духъ Св. слѣзъль надъ сичкы-ты, кои-то му слушали ду- мы-ты. А Іуден-ти, шо бѣхъ повѣрвали, и Петръ ги бѣше завель съ себе си тамъ, много ся почюдихъ, като видѣхъ какъ дарь-тѣ на Св. Духа ся излѣ и надъ язичници-ты, кои-то вече слушахъ, като говоряхъ и славяхъ Бога на разны языци. Тогава Петръ ся про- выкиналъ и рѣкъль: «Кой може да запрети, да ся не крестить вече съ подж и тія, кои-то сїже като нась ся получили дарь-тѣ на Св. Духа?» Па имъ заповѣдалъ да ся крестять въ имя-то на І. Хри- ста, и по желаніе-то имъ постоѣлъ при тѣхъ още нѣколко дена. Послѣ, кога-то ся върнѣлъ въ Іерусалимъ, то сичкы-ти повѣрвали Іуден начиали да го порицавать, за дѣто былъ крестиль язычници.